

[Steen Folke]

afskaffes ikke. Man kan køre videre med det håbløse tostrengede system inden for de faglige uddannelser. EFGs problemer løses ikke. Dels er der selvsagt ikke noget med løn på basisåret, dels er der ingen garanti for en løsning af praktikpladsproblemet.

Her ligger vel den eneste tilsyneladende imødekomelse af SF i betænkningen, nemlig det lille afsnit om, at ministeren vil søge at fremskaffe flere praktikpladser. Men dels står der ikke andet, end hvad ministeren under alle omstændigheder ville gøre – det fremgik jo af det møde, vi havde på Marienborg – dels er der stadig ikke tale om den garanti for, at en påbegyndt EFG-uddannelse kan fuldføres enten med praktikpladser eller i nødsfald med værkstedsskole, som vil være det eneste anstændige over for dem, der starter en uddannelse. Er det dette figenblad, som SF vil dække sin tilslutning til SV-m.fl.-forliget bag? Det var jo ikke ligefrem nogen begejstret anbefaling af forslaget, som var indeholdt i fru Ebba Stranges ordførertale i dag.

Det forslag, der står tilbage, efter at forligspartierne har stemt deres ændringsforslag igennem, er et forslag, der stort set er blottet for de reformpolitiske visioner, som har optaget de sidste 10 års debat om ungdomsuddannelserne. Det er endvidere et forslag, som ikke løser nogen af de påtrængende problemer, som plager såvel gymnasiet som de erhvervsfaglige uddannelser. Det er et forslag, som er så vagt udformet, at det omtrent kan bruges til hvad som helst. Endelig er det et forslag, som indebærer mulighed for direkte forringelser i forbindelse med punkt 3 og punkt 5 og dette med dobbeltuddannelse.

VS vil stemme imod det samlede forslag efter vedtagelsen af forligspartiernes ændringsforslag.

Chr. Christensen (KrF):

Det er altid vigtigt, når man indgår et sådant forlig, at man har sikkerhed for, at det har den rigtige balance i befolkningen. Det er da meget interessant her at høre fra den ene side af salen, at man ikke forstår, at et socialistisk parti som SF overhovedet kan have noget med sådan et borgerligt forslag at gøre, og fra den anden side høre, at dette forlig i virkeligheden bare er en fortsættelse

af den socialistiske linje. Så tror jeg egentlig, at balancen er nogenlunde rigtig.

Jeg vil gerne, inden jeg kommer med nogle principielle bemærkninger om beslutningsforslaget, rette en tak til hr. Bertel Haarder, fordi han på så redelig og glimrende vis placerede forhandlingerne i deres rette sammenhæng. Jeg vil også sige tak til fru Mimi Jakobsen for den venlige henstilling til kristeligt folkeparti om at være forsigtig, når vi går ind i et sådant forlig. Fru Mimi Jakobsen ved lige så vel som jeg, hvor farligt det er at sidde ved et forhandlingsbord, men fru Mimi Jakobsen har også allerede nu erfaring for, at det netop er ved dette bord, afgørelserne træffes, og at beslutningerne derfra kan føres ud i livet.

Når fru Mimi Jakobsen undrer sig over, at kristeligt folkeparti er med i dette forlig, og henviser til vores nervøsitet for udviklingen med folkeskolelovsforliget, så vil jeg gerne sige, at lige så vel som kristeligt folkeparti under folkeskoleforliget har råbt gevalt, hver gang vi havde en fornemmelse af, at udviklingen gik i en anden retning end forudset og besluttet, så vil vi også under dette forlig råbe gevalt, hver gang et forslag kommer frem, der ikke er i overensstemmelse med de intentioner, der ligger i dette forlig.

For kristeligt folkeparti har det været væsentligt, at de 16-19-åriges uddannelse over mesterlæren og EFG-uddannelsen bliver gjort mere attraktiv. Det må ske bl. a. ved at styrke disse uddannelsers teoretiske og praktiske indhold, sådan at de kan give tilstrækkelig baggrund for ansættelse inden for handel, håndværk og industri samt give mulighed for videreuddannelse inden for disse områder. Det var det, kristeligt folkeparti gik til valgkamp på. Det er det, vi har trukket frem, også i forbindelse med behandlingen af dette beslutningsforslag. Det kan ikke være meningen, at man skal have en studentereksamen, for at man kan få stilling i en bank eller i en forretning.

Igenom en højnelse af de praktiske uddannelser kan vi på bedste måde begrænse den unaturligt store tilgang til gymnasiet, som vi oplever i disse år, men vi kan samtidig få mulighed for på den måde at fastholde gymnasiets høje faglige niveau og dermed også sikre denne uddannelse som baggrund for videregående teoretisk uddannelse. Når der fra visse partiers side har været udtrykt